

А изъ раздипленитѣ далнини прииждатъ
и хлуютъ изъ градеца топли вѣтрове —
излѣзъ навънъ и провикни се трижди —
свѣтътъ възторжено ще ти се отзове.

Ще ти се отзове съсъ порива безуменъ
на бурята, която зрѣе въ този мигъ.
Но ти не чувашъ тътена, не знаешъ дума,
съ която да окрилишъ мощенъ викъ.

Затуй седишъ въвъ кафенето зълъ и мраченъ
и, недочакалъ шансъ въ капризната игра,
ругаешъ зароветѣ и въ стената храчишъ —
тамъ, дето слънчевата грѣйка прегорѣ.